

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.X.10.013/2020/5.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

. Tanczos Rita előadó bíró

Szolnokiné dr. Csernay Krisztina bíró

A felperes: felperes neve

...

A felperes képviselője: Független Rendőr Szakszervezet

ügyintéző: ... kamarai jogtanácsos

...

Az alperes: alperes neve

...

Az alperes képviselője: Dr. ... jogi előadó

...

A per tárgya: közalkalmazotti illetménykülönbözet megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizgálni kért jogerős határozat:

Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.426/2019/5.

Az elsőfokú bíróság határozata:

Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.M.550/2018/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.426/2019/5. számú ítéletét hatályában fenntartja. A felülvizsgálati eljárásban felmerült 61.850,- (hatvanegyezer-nyolcszázötven) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A tényállás

- [1] A felülvizsgálati eljárás során irányadó tényállás szerint a felperes a ... Intézettel állt közalkalmazotti jogviszonyban, onnan 2016. december 31-én munkáltatói jogutódlással került az alperes állományába. Az alperes jogelődje a felperes illetményét 2014. szeptember 17-től - napi 6 órás részmunkaidős foglalkoztatás alapján - akként állapította meg, hogy garantált illetménye 62.200,- forint, munkáltatói döntésen alapuló illetményrésze 38.825,- forint volt, így illetménye 101.025,- forintban került meghatározásra. Az alperes jogelődje 2015. május 3-i hatállyal a felperes

kérelmére közös megegyezéssel teljes munkaidős, napi 8 órás foglalkoztatásra módosította a felperes kinevezését. Az okirat szerint a felperes összilletménye 134.700,- forintba változott, melyen belül a bértábla szerinti illetménye 82.950,- forintban, a garantált bérminimumra történő kiegészítése 39.500,- forintban, illetve a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 12.700,- forintban került meghatározásra. 2015. október 1-től a felperes összilletménye 159.600,- forintba emelkedett. 2016. január 1-től a felperes összilletménye nem változott, a munkáltató azonban a garantált bérminimum jogszabályban rögzített összegét a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészről csoportosította át. 2017. január 1-től szintén a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész átcsoportosításával növelte a felperes illetményét, melynek mértéke 162.900,- forintba emelkedett. Az alperes 2015-től rendvédelmi ágazati pótlékot is folyósított a felperesnek.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [2] A felperes keresetében 2015. május 1-től 2017. augusztus 31-ig illetménykülönbözet címén 579.083,- forint illetménykülönbözet és késedelmi kamata, valamint 41.400,- forint rendvédelmi ágazati-pótlékkülönbözet és késedelmi kamata megfizetésére kérte kötelezni az alperest a perköltség viselése mellett. Álláspontja szerint a munkáltató kötelezettsége a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 66. § (9) bekezdése alapján garantált bérminimumnak megfelelő illetmény biztosítása. Amennyiben a munkáltató munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt is biztosít a közalkalmazottnak, úgy azt ezen az összegben felül kell megfizetni és annak változásáról külön határozatot kell hozni és azt közölni kell a közalkalmazottal. Ilyen határozatot 2015. május 1-jét megelőzően a munkáltató nem hozott. 2015. május 3-án ugyan az alperes határozat formájában tájékoztatta a felperest az illetménye alakulásáról, összilletménye azonban jogszerűen nem lett volna csökkenthető. Mivel 2014. szeptember 17-től 2015. május 2-ig 6 órás részmunkaidőben foglalkoztatták, 6 órás garantált illetményként az őt megillető 91.500,- forint helyett 62.200,- forintot fizetett a munkáltató. A munkáltatói döntésen alapuló illetményrész 38.825,- forint volt, így a jogszerű illetménye 130.325,- forint lett volna, teljes munkaidejű foglalkoztatás esetén pedig a jogszerű illetményét 173.700,- forintban kellett volna megállapítani. Az alperes ennél alacsonyabb összegben, 134.700,- forintban állapította meg 2015. május 3-tól a teljes munkaidős foglalkoztatása alapján neki járó illetményt. Ez a téves illetmény megállapítás kihatott a rendvédelmi ágazati pótléka mértékére is.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes költségekben való marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az alperes jogelődje a felperes illetményét már 2015-ben oly módon állapította meg, hogy a felperes kinevezését módosító határozatban világosan elkülönítette a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészről a garantált bérminimumra történő kiegészítés céljából elvont összeget és feltüntette ennek a megelőző időszakhoz képest bekövetkezett változását. A felperes összilletménye ennek megfelelően elérte és meghaladta a garantált bérminimum akkori mértékét. A felperes 2015. évi illetménye egy általa nem vitatott jogszerű mérték alapján lett kialakítva, ezt az okiratban is rögzítették.

Az első- és másodfokú bíróság határozata

- [4] A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 27.M.550/2018/9. számú ítéletével kötelezte az alperest 2020,- forint illetménykülönbözet és késedelmi kamata megfizetésére, ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította és megállapította, hogy a 12.600,- forint illetéket az állam viseli. Határozata indokolásában kifejtette, hogy a garantált illetmény és az illetménypótlékok jogszabályon alapuló juttatások, amelyek a jogszabály változásakor akkor is változnak, ha arról a munkáltató nem hoz semmilyen írásbeli intézkedést. A Kjt. 66. § (9) bekezdésében foglalt rendelkezés kógens, attól a felek közös megegyezéssel sem térhetnek el. A 2014. szeptember 17-től 2015. május 2-ig tartó időtartamban a felperest 91.500,- forint garantált bérminimum illetve volna meg a kinevezésében rögzített 62.200,- forint helyett. Mivel a kinevezés ezen eleme jogszabályba

ütközik, semmis, így a 2015. május 1. és 2. napjára időarányosan megillető különbözet - 2020,- forint - megfizetésére köteles a munkáltató. 2015. május 3-át követően a felperes összilletménye a garantált illetmény garantált bérminimumra való kiegészítésével 130.325,- forintra emelkedett, amely meghaladta a felperest ezt megelőzően jogszerűen megillető illetmény összegét és a következő időszakban tovább emelkedett. Az elsőfokú bíróság nem értett egyet azon felperesi okfejtéssel, hogyha teljes munkaidőben foglalkoztatták volna, úgy 173.700,- forintra lett volna jogosult, így ez alá nem csökkenhetett volna 2015. május 3-tól megállapított illetménye sem.

- [5] A felperes fellebbezése folytán eljáró Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.20.426/2019/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a 16.800,- forint fellebbezési illetéket az állam viseli. Megállapította, hogy a 2015. május 3-tól hatályos kinevezés módosítást a felperes maga kezdeményezte, amihez a munkáltató hozzájárult, az erről szóló okiratot a felek aláírták. Az alperes jogelődje a megváltozott feltételeknek megfelelően a felperes illetményét akként állapította meg, hogy garantált illetményét a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész csökkentésével egészítette ki, így jogszabályi kötelezettségének eleget tett. A kinevezés módosítására az illetmény vonatkozásában közös megegyezéssel került sor, azt a felperes utóbb sem támadta meg. Nem volt vizsgálható azon érvrendszer sem a fellebbezési eljárás során, melyre a felperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott.

A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem

- [6] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria, azt helyezze hatályon kívül, az elsőfokú ítéletet részben változtassa meg és kötelezze az alperest további 618.486,- forint elmaradt illetmény és késedelmi kamata, valamint a perköltség megfizetésére, mivel a jogerős ítélet sérti a Pp. 279. § (1) bekezdését, 237. § (3) és (5) bekezdését, 242. § (1) bekezdését és 370. § (1) bekezdését, továbbá 265. § (1) bekezdését, illetve a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 58. §-át, 136. §-át, továbbá a Kjt. 66. § (9) bekezdését.
- [7] Érvelése szerint a rendelkezésre álló adatok alapján megalapozatlanul állapították meg az eljáró bíróságok, hogy a felek 2015. május 3-tól közös megegyezéssel módosították az illetményt, illetve annak elemeit. Az illetménnyel kapcsolatban nem történt közöttük egyeztetés sem a részmunkaidőből teljes munkaidőre történő változás, sem a munkáltató személyében bekövetkező jogutódlás során. Alaptalanul állapította meg a törvényszék azt is, hogy órabérének összehasonlítására vonatkozó érveit csak a fellebbezés tartalmazta, így azt az alperesnek nem állt módjában kifogásolni. Ezzel kapcsolatos álláspontja már a keresetlevélben kifejtésre került, így arra az alperesnek módja lett volna reagálni.
- [8] A részmunkaidős foglalkoztatása idején helyesen havi 91.500,- forint garantált illetményre lett volna jogosult. Ezt az illetményt alapul véve 8 órás foglalkoztatás esetén a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészt is figyelembe véve teljes munkaidejű foglalkoztatása esetén 173.700,- forint illetményre lett volna jogosult. Azt kell tehát vizsgálni, hogy ennél kevesebb volt-e az illetménye, amikor teljes munkaidős foglalkoztatására került sor, megállapíthatta-e ennél alacsonyabb mértékben a munkáltató az illetményét. A felperest olyan helyzetbe kellett volna hozni, mintha illetményét korábban is helyesen állapították volna meg.
- [9] Az alperes nem vitatta, hogy jogszerű illetménye a részmunkaidős foglalkoztatása alapulvételével történhetett és ezt utóbb a bíróságok sem vizsgálhatták volna. A peres felek 2015. május 2-től illetményét csak közös megegyezéssel módosíthatták volna. A munkáltató a mérlegelési jogkörébe tartozó illetményrész csökkentését, megvonását egyoldalú intézkedéssel csak akkor tehetné volna meg, ha a közalkalmazott illetménye összességében nem csökkent volna. A közös megegyezés hiányában illetményének el kellett volna érnie a korábbi, teljes munkaidős foglalkoztatás esetén járó 173.700,- forintot. A két jogszerűen megállapított illetményt kellett volna összehasonlítani, nem pedig a tényleges jogellenes illetményt és a módosított részint jogszerű illetményt, mert ilyen

módon az összehasonlítás torz eredményt ad. Mivel a felek között az új illetmény vonatkozásában nem jött létre megállapodás, a munkáltató nem fizethetett volna csekélyebb mértékű illetményt, mint ami a korábbi időszakra jogszerűen megillette a felperest.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [10] A felperes felülvizsgálati kérelme nem megalapozott.
- [11] A felperes felülvizsgálati kérelmében kifogásolta, hogy az eljáró bíróságok megalapozatlanul állapították meg a döntésük alapjául szolgáló tényállást.
- [12] A Pp. 279. § (1) bekezdése szerint a bíróság a perben jelentős tényeket, a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.
- [13] A Kúria töretlen gyakorlata értelmében (BH2012.179.) a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítélet felülvizsgálattal eredményesen akkor támadható, ha a bizonyítékok mérlegelése okszerűtlen vagy irratellenes volt. A felülvizsgálati eljárás keretében a bíróság mérlegelési körébe vonatkozó kérdés általában nem vizsgálható és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. A felülvizsgálat csak arra szorítkozhat, hogy a mérlegelés körébe vont adatok, tények értékelésénél nincs-e nyilvánvalóan helytelen következtetés. Az erre alapított felülvizsgálati kérelem csak akkor lehet eredményes, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás irratellenes, illetőleg a bíróság a bizonyítékokat, azok egybevetése során nem a maguk összességében értékelte és ennél fogva a megállapított tényállás nyilvánvalóan okszerűtlen, vagyis lényeges logikai ellentmondást tartalmaz.
- [14] A Kúria álláspontja szerint a jogerős ítélet ilyen jellegű eljárási fogyatékoságban nem szenved. A Kjt. 66. § (9) bekezdésének b) pontja alapján 2013. augusztus 1-től a közalkalmazottak garantált illetményének el kell érnie a garantált bérminimumnak megfelelő összeget. A felperes részmunkaidős foglalkoztatása idején az alperes ezen kötelezettségének nem tett eleget, 2014. szeptember 17-től 2015. május 2-ig a felperes 6 órás részmunkaidős foglalkoztatása alapján öt megillető garantált illetményrésze nem érte el a 91.500,- forintot, azt csupán 62.200,- forintban határozta meg a munkáltató. Erre figyelemmel az eljáró bíróságok a keresettel érvényesített időszakra, 2015. május 1-re és május 2-re az illetménykülönbözet megfizetésére kötelezték a munkáltatót. Ez az ítéleti rendelkezés megfelel az alperes által hivatkozott, az Mt. 136. §-ában rögzített rendelkezésnek is.
- [15] A felperes személyes nyilatkozata, a 2015. április 30-án kelt kinevezést módosító okirat, a felperessel lefolytatott személyzeti megbeszélésről 2016. december 14-én készült jegyzőkönyv alapján helytállóan állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a felperes a kinevezése módosítását maga kezdeményezte, ahhoz a munkáltató hozzájárult, az erről szóló okiratot mindkét fél aláírta, ami a felek egyező akaratát tartalmazza. Ezek alapján a felperes alaptalanul állította, hogy az illetményt is magában foglaló kinevezés módosítás tekintetében a felek között nem volt megállapodás, mivel az erre vonatkozó okiratokat a felperes megjegyzés nélkül aláírta és a kinevezés módosítás illetményt megállapító rendelkezését az Mt. 28. §-a alapján nem támadta meg.
- [16] A kinevezés módosításban az alperes jogelődje a Kjt. 66. §-ának megfelelően határozta meg a felperes illetményét. A garantált bérminimum összegének figyelembe vételével került kiegészítésre a felperes garantált illetménye, melyre az alperes a munkáltatói döntésen alapuló illetményrészből csoportosított át összeget. Ezt a munkáltató jogszerűen megtehetette tekintettel arra is, hogy a felperes így megállapított illetménye magasabb mértékű volt, mint a korábbi illetménye. Nincs olyan jogszabályi kötelezettség, amely azt írná elő, hogy a felperest korábbi időszakban teljes munkaidős foglalkoztatás esetén megillető fiktív illetményét alapul véve kellett volna az újabb illetményét megállapítani a felperesnek.
- [17] Mindezekre figyelemmel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 427. § (1) bekezdése alapján hatályában

fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

Nincs jelentősége annak, hogy a garantált bérminimum összege jogszabályváltozás miatt vagy azért emelkedik, mert a felek között a részmunkaidős foglalkoztatás helyett teljes munkaidős foglalkoztatásra jön létre megállapodás. Az az elv, miszerint a munkáltatói döntésen alapuló illetményrész - garanciális feltételek mellett - csökkenthető, átcsoportosítható, ez esetben is irányadó (EBH2016.M.8.). Havi illetmény esetén annak van jelentősége, hogy az összilletmény nem csökkenhet és nem az egy órára számított illetménynek.

Záró rész

- [18] Az alperesnek a perben igazolható költsége nem merült fel, ezért ennek viseléséről a Kúriának nem kellett rendelkeznie. A meg nem fizetett, pervesztes felperest terhelő felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 525. § és a 73/2009.,(XII.22.) IRM rendelet alapján engedélyezett munkavállalói költségkedvezményre figyelemmel az állam viseli a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján.
- [19] A felek az ügyben tárgyalás tartását nem kérték, azt a Kúria sem tartotta szükségesnek, ezért határozatát tárgyaláson kívül hozta meg.
- [20] Az ítélettel szemben a Pp. 407. § (1) bekezdése d) pontja alapján nincs helye felülvizsgálatnak.

, 2020. április 22.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bíró, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő